

ELS INICIS DEL RUSC

La família em va demanar que em preparés unes paraules per adreçar-vos en aquest aniversari i entre tots varem pensar que us podríem explicar com va començar tot des del punt de vista dels més propers a en Joan Pujol Poch i na Teresa Morell Boleda, els meus avis materns i al meu tiet en Joan Pujol Morell.

Després de sis filles, Déu va voler enviar als avis un setè fill molt especial, en Joan, a qui fa uns mesos molts de vosaltres ens vareu acompanyar a acomiadar en el seu camí per retrobar-se amb els pares.

L'arribada d'en Joan va ser, com és lògic, una alegria agredolça per la família Pujol Morell, l'arribada d'un fill amb síndrome de Down, els hi obria una situació nova i desconeguda, plena de dubtes, pors i incògnites. Però els avis van veure en la seva arribada un regal de Déu, pensant que ell que és tot bondat, no els podia enviar cap mal.

A mida que en Joan anava creixent, van arribar les dificultats pròpies i comuns de la seva condició, el que els va apropar a associacions on coincidiren amb d'altres pares també afectats, i aquí trobaren Fe i Llum. Eren èpoques difícils ja que l'administració d'aleshores no disposava de solucions adients per en Joan i s'havien d'espavilar a trobar-ne.

Com en tots els pares afectats, creixia dins seu una frase que ressaltava d'entre la resta, què serà del nostre fill quan nosaltres li manquem?

En el camí, Déu va voler que hi trobessin L'Arca Internacional, una associació amb la que, mitjançant la figura d'en Adriano da Silva i d'en Allain Saint Macary varen establir una gran amistat. D'aquí va néixer la idea de fer quelcom pels discapacitats intel·lectuals de casa nostra.

A l'avi Joan li va arribar la jubilació avançada arran d'un infart. Per aquella època, l'avi anava cada dia a ajudar al sanatori dels germans Camils al Guinardó. El fundador de la comunitat, el germà Antonio, bon coneixedor de les lluites que tenia l'avi amb els serveis dels deficients així com de la seva relació amb "Fe i Llum", li va oferir una masia que havien rebut en herència per poder-la dedicar a lloc d'esbarjo i caps de setmana pels nois de Fe i Llum, i l'avi va traslladar l'oferta sense obtenir cap resposta, aquesta masia era Can Trompa. El segon cop que en varen parlar, el germà Antonio li va comentar que davant la manca de resposta de "Fe i Llum", decidiria cedir-ho als "Fills dels Leprosos", i aquí va ser on l'avi va decidir que no s'ho deixaria escapar i que ell es comprometia a aprofitar aquesta oferta.

Va ser així com, un mes de novembre i amb tots els estalvis que havien aconseguit, es van decidir a visitar el germà Antonio a Tordera per explicar-li que la masia que ell els havia ofert com a lloc d'esbarjo, ells hi volien fer un llar d'acollida, i aquí va començar la història del Rusc.

Sense subvencions ni recursos, aquells primers estalvis es varen esgotar en condicionar mínimament una masia que havia estat tancada només per allotjar-hi bestiar, la varen buidar de fems, varen engegar el cultiu del camp, per poder-ne menjar, els van regalar un parell de conills que van fer criar... Anaven a vendre el que tenien a mercat i d'aquí, poc a poc i amb molt d'esforç van començar el que és avui El Rusc, després de 40 anys.

Ignasi Ros Pujol

(net de Joan Pujol i Teresa Morell)